

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

13 december 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Mark Van der Poorten tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de laattijdige doorstorting van de onroerende voorheffing en de vertraging in de inkohiering van de aanvullende personenbelasting

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de regularisering van het statuut van de GESCO's

Vraag om uitleg van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het uitvoeren van een beslissing van de Raad van State met betrekking tot het RVT Wingene

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Woensdag 13 december 2000

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.17 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Mark Van der Poorten tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de laattijdige doorstorting van de onroerende voorheffing en de vertraging in de inkohiering van de aanvullende personenbelasting

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van der Poorten tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de laattijdige doorstorting van de onroerende voorheffing en de vertraging in de inkohiering van de aanvullende personenbelasting.

De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in het verleden werd bij herhaling gewezen op de problemen die ontstaan door de laattijdige doorstorting van de onroerende voorheffing aan de gemeenten. De afgelopen jaren is hierin wel enige verbetering opgetreden. Dit neemt echter niet weg dat er nog altijd gemeenten zijn die met moeilijkheden worden geconfronteerd. Het is blijkbaar onmogelijk om de inning en de doorstorting zo te organiseren dat alles naar behoren verloopt en dat alle gemeenten op tijd datgene ontvangen waarop ze recht hebben. Recent kon men in een nieuwsbrief van de VVSG lezen dat verscheidene gemeenten worden geconfronteerd met een inkohieringsgraad die lager ligt dan 60 percent.

Op een interpellatie van de heer De Roo van enige weken geleden heeft de minister geantwoord dat de doorstortingen tot februari 2001 in de rekeningen van het voorgaande jaar zouden kunnen wor-

den opgenomen. Heel wat gemeenten kampen echter ondertussen met ernstige financiële problemen. Men moet er daarenboven rekening mee houden dat binnenkort de nieuwe gemeenteraden worden geïnstalleerd. We zouden kunnen overwegen voorschotten uit te betalen, die men bij de latere doorstorting zou kunnen in rekening brengen. Ook de VVSG pleit voor zo een systeem voor die gemeenten waarvoor de inkohiering sterk afwijkt van het Vlaamse gemiddelde.

Eenzelfde fenomeen dreigt zich voor te doen bij de inkohiering van de aanvullende personenbelasting. Het ministerie van Financiën heeft de start van het aanslagjaar 2000 volledig gemist. De laatste maanden zouden nauwelijks aanslagbiljetten zijn verstuurd. De voorbije jaren deed men dat al in oktober. Door deze vertraging moeten de gemeenten langer op de aanvullende personenbelasting wachten. De VVSG gaat ervan uit dat het zeker tot maart of april zal duren vooraleer de eerste inkomsten hieruit de gemeenten zullen bereiken. Ondertussen moeten de gemeenten verder besturen en moeten ze hun engagementen nakomen.

Mijnheer de minister, kloppen de berichten over de te verwachten vertraging bij de inkohiering van de aanvullende personenbelasting ? Heeft men al contacten gelegd met de federale minister van Financiën om deze toestand te bespreken en aan te kaarten ? Past het om in dergelijke omstandigheden 3 percent administratiekosten aan te rekenen ? Zou de overheid die er niet in slaagt om de inkohieringen tijdig te laten starten, niet beter enige bescheidenheid aan de dag te leggen en de bijkomende kosten laten vallen ?

Welke initiatieven hebt u genomen om de vertraging in de doorstorting van de onroerende voorheffing op te vangen ? Hoe staat u tegenover een systeem van voorschotten aan gemeenten ter compensatie van de laattijdige doorstorting van de belasting waarop ze recht hebben ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, vooreerst wil ik de aandacht erop vestigen dat de door u aangehaalde problematiek behoort tot het bevoegdheidsdomein van de federale minister van Financiën, de heer Reynders, en van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, de heer Dewael. Deze commissie en het parlement hebben deze vraag aan mij doorgespeeld. Ik heb niet de gewoonte niet te antwoorden of uitvluchten te zoeken. Ik zal dan ook proberen een zo geactualiseerd mogelijk antwoord te geven.

Inzake de aanvullende personenbelasting heb ik inlichtingen ingewonnen bij de federale administratie der Directe Belastingen. Daar heeft men inderdaad bevestigd dat de inkohiering van de personenbelasting, aanslagjaar 2000, vertraging zal oplopen. Terwijl de eerste aanslagbiljetten normaal gezien in de loop van de maand oktober aan de belastingplichtigen worden toegestuurd, zal dat voor het aanslagjaar 2000 waarschijnlijk pas gebeuren vanaf januari 2001. Hoe later de fiscus de belastingen vestigt, hoe later ook de gemeenten hun aanvullende personenbelasting ontvangen. Aangezien de belastingplichtigen twee maanden tijd hebben om hun belastingschuld te vereffenen en de gemeenten hun aanvullende personenbelasting pas doorgestort krijgen in de maand na die waarin de belastingplichtige zijn schuld heeft betaald, zullen de eerste belangrijke ontvangsten dienaangaande voor de gemeenten pas binnenkomen in de loop van de maand maart of april van 2001. Dat houdt uiteraard niet automatisch in dat de gemeenten in 2001 minder ontvangsten uit de aanvullende personenbelasting zullen hebben, maar wel dat er een belangrijke verschuiving van die inkomsten zal optreden van de eerste naar de tweede jaarhelft. De voor het aanslagjaar 2000 verschuldigde belasting kan immers slechts gevestigd worden tot 30 juni 2001.

De precieze oorzaak van de vertraging in de inkohiering ken ik op dit ogenblik niet. Men beweert dat de combinatie tussen de huidige werkzaamheden en de voorbereidingen voor de invoering van de euro de administratie genoopt hebben tot het stellen van prioriteiten in de automatiseringsprocessen. De vertraging in de inkohiering van de personenbelasting zou daarvan het gevolg zijn. Ik zal niet nalaten het probleem aan te kaarten bij de federale minister van Financiën.

Wat betreft de problematiek van de onroerende voorheffing, is de situatie niet zo dramatisch als men enkele maanden geleden eventueel kon den-

ken. De situatie moet dus heel genuanceerd benaderd worden. Uit inlichtingen die ik heb ingewonnen bij de Vlaamse administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management, blijkt inderdaad dat een beperkt aantal gemeenten eind oktober wordt geconfronteerd met een inkohieringsgraad die lager ligt dan 60 procent. In drie gemeenten is de inkohieringsgraad kleiner dan 50 procent en in elf gemeenten ligt het niveau tussen de 50 en de 60 procent. Er wordt op dit ogenblik werk gemaakt van een inhaaloperatie voor die gemeenten. Voor 217 gemeenten is er eind oktober meer dan 90 procent inkohiering in vergelijking met vorig jaar. In 40 van deze 217 gemeenten werd zelfs meer ingekohierd dan in het volledige vorige jaar.

De oorzaken voor het grote verschil in inkohieringsritme hebben grotendeels te maken met de zorg van de administratie voor kwaliteit. Men wil het dossier zo grondig mogelijk samenstellen om mogelijke bezwaren zo veel mogelijk te vermijden. Er werd, zowel vorig jaar als dit jaar, veel aandacht besteed aan een juiste koppeling van de nodige bestanden. Er blijkt namelijk in veel gevallen geen overeenstemming te bestaan tussen de gegevens afkomstig van het Rijksregister en die van de federale administratie van het Kadaster. Daarom werd inzake inkohiering voorrang gegeven aan de afdelingen met een maximale koppelingsgraad. Hierdoor kon het aantal bezwaren drastisch worden beperkt. De gemeenten waar de inkohieringsgraad lager ligt dan het gemiddelde, zijn de gemeenten waar de koppeling beneden het minimum aanvaardbare niveau lag. Intussen zijn de gegevens beter op elkaar afgestemd. Daardoor kunnen we er nu al van uitgaan dat de inkohieringen in 2001 sneller zullen verlopen.

Ik heb ook nog de volgende opmerkingen. Vanmorgen heb ik vernomen dat er op 20 december nog 5,3 miljard frank zal worden doorgestort aan de gemeenten. Men zal dus toch vrij ver boven het niveau van 1999 komen. Ik zal aan federaal minister Reynders vragen of er aan de benadeelde gemeenten een compensatie kan worden verleend. Daarover is op dit moment nog geen enkele politieke beslissing genomen.

Volgende week zal ik de gemeentebesturen bij omzendbrief meedelen dat ze, zoals dit jaar, in de begrotingsrekening het totaal van de tot het einde van de maand februari 2001 geïnde bedragen als vastgesteld recht mogen inschrijven in de rekening 2000. Daarmee is de problematiek inzake de meerjarenplanning opgelost. Aan de hand van de gegevens die me thans zijn voorgelegd, ben ik er zo goed als zeker van dat het in 2002 niet meer nodig

Sauwens

zal zijn om de rekeningen bij te stellen. Het gaat hier immers om een absolute uitzonderingssituatie. Vooral inzake de onroerende voorheffing hoop ik dat de toestand zo snel mogelijk geregulariseerd zal zijn.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. U verwijst naar de minister-president en naar de federale minister van Financiën. Mijn vraag was echter wel gesteld vanuit de invalshoek binnenlands bestuur. De gemeenten dreigen echt wel in een financiële situatie terecht te komen die onze bijzondere aandacht verdient. In het verleden hebben we daar in deze commissie al genoeg naar verwezen.

Ik ben zeer verheugd over het feit dat u volgende week een omzendbrief aan de gemeentebesturen zult sturen. Dit neemt echter niet weg dat de gemeenten nog steeds met hun begrotingsopmaak bezig zijn, ook al had die reeds ingediend moeten zijn. Daarom vraag ik dat men ook daarvoor aandacht heeft.

Ik hoop dat de doorstorting inzake de onroerende voorheffing – waarvoor Vlaanderen bevoegd is – voortaan perfect getimed kan doorgaan. De VVSG heeft ook voorgesteld om eventueel voorschotten te overwegen. Daarop hebt u niet echt een antwoord gegeven. Wat is uw mening daarover? Kunnen we op dat gebied geen manier vinden om de gemeenten in hun financiële situatie tegemoet te komen?

U kondigde aan met minister Reynders te zullen overleggen. Ik heb dat ook bepleit. Misschien is het denkbaar om de 3 percent voorafgenomen administratiekosten in de balans te verwerken.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Met betrekking tot de begroting voor 2001 is er geen probleem. Men werkt met de gegevens die de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management de gemeenten bezorgd heeft. Dat zijn de ramingen van de ontvangsten van de roerende voorheffing.

Voorschotten werden nog nooit gegeven. Ik meen dat dit ook niet nodig zal zijn, gezien de inhaaloperatie die nu, in november en december, volop aan de gang is. Als een gemeente werkelijk een schrij-

nend probleem heeft, dan is dat bespreekbaar. Zo een geval moet dan door de minister-president aan de regering worden voorgelegd.

Vroeger was er tweemaal per jaar een overleg met de federale minister van Binnenlandse Zaken. Tijdens deze regeerperiode is er echter nog geen overleg met minister Reynders geweest. Het lijkt me zinvol om daarmee weer van start te gaan. Daarop heb ik al enige tijd geleden op aangedrongen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de regularisatie van het statuut van de gesco's

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de regularisatie van het statuut van de Gesco's.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zowel in het Vlaams regeerakkoord als in de beleidsnota en de beleidsbrief wordt terecht gesteld dat er hoogdringend een oplossing moet worden gevonden voor de zogenaamde nepstatuten. Er zou werk worden gemaakt van de omzetting van de werkgelegenheidsprogramma's in reguliere tewerkstelling. In een eerste fase ging het om de PBW'ers en de DAC'ers. Recent werd die eerste fase afgerond voor een negenduizendtal personeelsleden. Dat bracht een meerkost mee van 1,9 miljard frank. Dat is op zichzelf geen probleem.

Met betrekking tot de tweede fase werd vooropgesteld dat prioriteit moet worden verleend aan het statuut van de gesco's. Het gaat om 28.000 werknemers, die voor 95 percent tewerkgesteld zijn in lokale besturen. Terwijl het oorspronkelijk om een werkgelegenheidsprogramma ging, hebben de gesco's in de loop van de jaren een soort van statuut gekregen, en staan ze in de lokale besturen in voor structurele taken van dienstverlening.

Bogaert

Er werd van uitgegaan dat er eerst een regeling moest komen op federaal vlak met betrekking tot de sociale zekerheid. Bij de bespreking van de begroting en de beleidsbrief Werkgelegenheid zei de bevoegde minister dat het dossier bij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden ligt, en daar moet worden onderzocht.

Mijnheer de minister, gezien het groot aantal betrokken personeelsleden, de taken die zij uitvoeren, en de financiële gevolgen voor de werkgevers, wil ik u vragen welk onderzoek en aansluitend welke beleidsbeslissing u voorbereidt. Wat is de huidige stand van zaken? Kunt u reeds duidelijkheid verschaffen over de benodigde tijd om de regularisatie, althans met betrekking tot uw bevoegdheden, tot een goed einde te brengen?

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is een terecht vraag, die velen op lokaal niveau bezighoudt. Er leven bovendien ook veel vragen over de manier waarop dit zal gebeuren. De personeelsleden vragen zich af of ze een examen zullen moeten afleggen. Zowel voor een benoeming in statutair verband als in contractueel verband moeten er immers selectieproeven of wervingsexamens worden georganiseerd. De lokale overheden vragen zich dan weer af of ze hiervoor zullen moeten betalen. We juichen de maatregel zelf toe, maar vragen tevens een antwoord op deze twee vragen, althans voor zover dat nu al kan worden verstrekt.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Deze problematiek bekommert ons ten zeerste. Ik geef u dan ook graag een stand van zaken.

Het gaat om de gesco's die tewerkgesteld zijn bij de gemeenten en de intercommunales en die ressorteren onder het koninklijk besluit 474 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, de zogenaamde contingentgesco's. Het betreft 18.678 personen bij de gemeenten, 347 personen bij de provincies, en 221 bij de intercommunales; samen 15.660 voltijdse equivalenten. Het gaat in werkelijkheid echter om veel meer werknemers, omdat er veel deeltijdsen bij zijn. Voor de 9.797

gesco's die bij de OCMW's tewerkgesteld zijn, is de Vlaamse minister voor Welzijn bevoegd.

De problematiek van de DAC'ers en de gesco's is specifiek voor het lokale niveau. Daarom werd in de regering afgesproken om een aparte werkgroep op te richten. Er is voorbereidend studiewerk verricht naar de kostprijs van een eventuele regularisatie. Het totale bedrag werd geraamd op ten minste 5 miljard frank. Dit is een essentieel gegeven voor mijn antwoord.

Momenteel is de financiering van de gesco's nog altijd een federale zaak. De autonome beschikking over de middelen moet worden geregeld via een aanpassing van de bijzondere wet van 16 januari 1989, de zogenaamde financieringswet. Zelfs na deze aanpassing zullen de middelen in eerste instantie bestemd zijn voor tewerkstellingsdoelinden. Het zijn immers middelen uit het tewerkstellingsbudget. Daarnaast moeten er garanties zijn voor het behoud van de bestaande patronale vrijstelling voor de gesubsidieerde betrekkingen. Het gaat niet alleen om de zuivere loonsubsidie, maar ook om de sociale bijdrage. Voor deze aspecten moet ik verwijzen naar de Vlaamse minister van Werkgelegenheid. Ik pleeg steeds overleg met de ministers van Welzijn en Werkgelegenheid.

De mogelijke regionaliseringsscenario's zijn echter wel afhankelijk van de budgetten. De vraag blijft bovendien in hoeverre de noodzakelijke band met een tewerkstellingsbeleid in de aanwending van de middelen verzoenbaar is met een integratie in het normale personeelsbeleid van de lokale besturen. Men zou deze middelen dus uit de tewerkstellingsbudgetten moeten halen, en ze overmaken aan de lokale besturen om de regularisatie op lokaal vlak te kunnen doorvoeren. Zonder voorafgaande garanties inzake de financiering, zou een regularisatie – onder welke vorm ook – bovendien een financieel avontuur zijn waarvan de Vlaamse regering maar vooral de lokale besturen de dupe zouden worden. De financiële uitdagingen waarmee de lokale besturen geconfronteerd worden, zijn goed bekend.

De juridische implicaties van een regularisatie van de gesco's werden onderzocht, in het licht van de bestaande organieke gemeentewet, andere wetgeving en sectorale afspraken die het lokale personeelsbeleid bepalen. Een basisgegeven is hier de principiële gemeentelijke autonomie en de exclusieve bevoegdheid van de gemeenteraden om personeelsformaties en -behoeftenplannen vast te stellen. Dit onderzoek heeft geconcludeerd dat de be-

Sauwens

schikking over de organieke bevoegdheid over de gemeenten en provincies een andere essentiële voorwaarde vormt voor een eventuele regularisatie van de contingentgesco's. De overheveling van de gemeentewet en de provinciewet werd bekrachtigd in een politiek akkoord op 17 oktober 2000. Vanaf januari 2002 zou dit wettelijk worden geregeld.

Uit de gegevens van de administratie blijkt dat een automatische regularisatie niet kan. Er bestaat gewoon geen ruimte binnen de personeelskaders. Bovendien vind ik dat er examens moeten worden afgenomen. Bij de aanwerving van tijdelijke krachten werden weinig selectieproeven doorgevoerd. We zijn nog lang niet toe aan een automatische regularisatie omdat er geen klaarheid bestaat over budgetten en omdat we nog geen oplossing hebben voor de keuze van de gemeenten om mee te doen of niet. Dit zou in één grote beweging in heel Vlaanderen moeten kunnen gebeuren.

Het is bijzonder moeilijk om een bindend 'tijdpad' vast te stellen voor een eventuele regularisatie van de gesco's bij de lokale besturen. Eerst moet het geschetst juridisch kader gefinaliseerd zijn. De regionalisering van de organieke wetgeving is een unieke kans voor Vlaanderen om het bestuurlijk beleid te herdenken. In samenhang daarmee dienen andere politieke initiatieven zich aan zoals de opmaak van een gemeente- en provinciedecreet, met onder meer een algemeen kader voor het personeelsbeleid; de inventaris van de bestaande subsidiestromen van Vlaanderen naar de lokale besturen; de evaluatie van de fondsen – Gemeentefonds, Investeringsfonds en Sociaal Impulsfonds – die de gemeenten financieren.

Misschien kreeg men op een bepaald moment de indruk dat alles snel zou veranderen. Ik wil realistisch zijn. Dit zal op korte termijn onmogelijk zijn. De motivatie voor een regularisatie is deze personeelsleden een volwaardig statuut te bezorgen. In de loop der jaren werd het gescostatuuat al aantrekkelijker. Een eventuele regularisatie is niet allesbepalend voor de verbetering van de arbeidsvoorwaarden van de gesco's. In de onderhandelingen binnen het Comité C met de vakbonden en de lokale en provinciale overheden over een nieuw sectoraal akkoord zijn we het principieel eens geworden over de mogelijke toekenning aan de contractuele personeelsleden van de volledige functionele loopbaan die met hun graad verbonden is. Hiermee zou voor het loon een belangrijk verschil tussen gesco's en statutaire personeelsleden van de lokale

besturen worden weggewerkt. Deze overeenstemming moet wel nog worden geformaliseerd in een sectoraal akkoord. Zonder de gemeenten financieel te zwaar te belasten komen we daarmee al een eind in de buurt van de behoeften van het personeel. Op korte termijn lijkt mij dit niet onbelangrijk voor de betrokkenen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister, uw antwoord is duidelijk. Er werden niet alleen verwachtingen gecreëerd door het regeerakkoord, uw beleidsbrief en -nota, maar ook doordat de gelijkschakeling van de DAC'ers bijvoorbeeld vrij vlug werd geregeld.

Het is goed om weten dat dit een vrij lastige klus wordt. Veel aspecten spelen immers een rol. In heel wat steden en gemeenten vormen de gesco's een belangrijk onderdeel van de personeelsformatie, parallel aan de statutaire personeelsleden. Ze staan in voor structurele dienstverlening. Komt er een apart statuut of niet? Ik zou graag willen dat de grootste anomalieën snel worden weggewerkt. Aan de volledige gelijkschakeling zullen we nog enkele jaren werk hebben. Ik vraag de Vlaamse regering om de regionalisering van deze materie zo vlug mogelijk door te drukken.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Ik ben het volledig met u eens. Ik wil nog op een ander element wijzen. Er bestaat een vrij groot onevenwicht tussen de gemeenten wat het aantal gesco's betreft. Hoe zal men bepalen waar de gemeenten recht op hebben? Dat zal een rol spelen bij het budget dat men moet vragen van de federale overheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het uitvoeren van een beslissing van de Raad van State met betrekking tot het RVT Wingene

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Ceysens tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Voorzitter

den, Ambtenarenzaken en Sport, over het uitvoeren van een beslissing van de Raad van State met betrekking tot het RVT Wingene.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in Wingene was er een OCMW-RVT en een privé-rustoord van de VZW Sint-Anna. Op 28 november 1997 droeg het OCMW van Wingene het rustoord over aan de VZW. In de overdrachtsakte kwam men overeen dat een deel van de schulden en passiva bij het OCMW zou blijven.

Heel wat activa, zoals de erkenningen van de bedden, een deel van de infrastructuur en het personeel, werden overgedragen naar de VZW. Dit gebeurde op het moment dat het Vlaams Parlement het decreet op de vernieuwde samenwerkingsmogelijkheden tussen openbare en privé-ziekenhuizen en rustoorden behandelde. We kwamen toen tot het besluit dat een overdracht niet paste in dat decreet. De Raad van State stelde bovendien dat het regelen van zo'n overdracht niet tot de bevoegdheid behoorde van de Vlaamse Gemeenschap, maar wel tot die van de federale overheid. De VLD-fractie heeft trouwens in het federaal parlement een wetsvoorstel ingediend om de overdracht te regelen. Dat is de enige manier om een rustoord onder te brengen in een privé-VZW.

Op zich zijn we niet gekant tegen zo'n overdracht. Men moet wel alle waarborgen in rekening brengen en de garantie hebben dat een faire prijs wordt betaald. In Wingene ging het echter om een schenking. Er circuleerden lijsten onder het personeel waarop stond wie naar het rustoord kon en wie in het OCMW moest blijven. Dat waren toch zeer bizarre toestanden.

OCMW-raadsleden van de oppositie waren het daar niet mee eens. Ze hebben op 20 februari 1998 een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State met de vraag die overdracht te schorsen. Op 31 juli 1998 werd die overdracht in kort geding inderdaad geschorst. De Raad van State stelde dat men het rustoord eerst had moeten sluiten. Pas daarna kon een privé-instelling een aanvraag indienen om uit te breiden. Dat is echter niet gebeurd : de activa werden overgedragen, terwijl het OCMW met de lasten bleef opgescheept. De Raad van State heeft die beslissing dus terecht genomen.

Daarna begon het fout te lopen. De toenmalige Vlaamse regering heeft hier immers niet adequaat op gereageerd. Bij een schorsing had de VZW Sint-Anna geen rechtsgeldig kader meer om de erkenning te handhaven. De regering had dit moeten melden aan het Riziv. Deze instelling had moeten vaststellen dat een privé-instelling niet-erkende bedden uitbaatte. Ze zou hiervoor de financiering hebben stopgezet. In de praktijk had men dan wel correct moeten reageren en de bedden terug moeten onderbrengen bij het rustoord van het OCMW. Dit is echter niet gebeurd. Men heeft hiervan geen melding gedaan aan het Riziv. Het Riziv bleef betalen aan de privé-VZW. De VZW was bovendien arrogant door zich niets aan te trekken van die schorsing. Ze hield de bedden en stelde dat men haar toch niets kon maken.

Deze situatie was vrij ontgoochelend voor de OCMW-raadsleden die dan toch de moed hadden om aan te klagen wat moest worden aangeklaagd. Ze hadden bovendien nog gelijk gekregen. Ze hebben een procedure ten gronde ingesteld. Op 26 september 2000 sprak de Raad van State zich uit en verklaarde de overdracht nietig. De toenmalige regering wenste op basis van de eerdere schorsing geen melding te maken bij het Riziv. Ze was dit echter verplicht. De regering dacht dat de Raad van State misschien niet zou overgaan tot vernietiging. In dat geval zou men het probleem achteraf moeten oplossen omdat het Riziv geen bijdrage had gestort. De Raad van State heeft nu echter een beslissing ten gronde genomen en de overheveling vernietigd.

De facto gebeurt er nu nog steeds niets. De VZW Sint-Anna doet nog steeds alsof die bedden van haar zijn. Minister Vogels zei dat die bedden ondertussen weg zijn. Het feit dat de overdrachtsakte vernietigd is, betekent niet dat die bedden terugkeren. Haar belangrijkste argument was dat achter die overdracht een aantal burgerlijke overdrachten zitten. Die mensen moeten volgens minister Vogels een burgerlijke procedure instellen om het kluwen uit elkaar te halen.

Dat antwoord bevredigde ons niet. De minister zei dat men ondertussen wel het Riziv op de hoogte had gebracht. De erkenning van het openbaar rusthuis was verstreken waarna men de VZW een erkenning heeft verleend. De overdracht betekent dus niet dat de bedden gewoon terug kunnen keren. Ondertussen is er een vernieuwde erkenning uitgeschreven voor Sint-Anna. Het openbaar rustoord heeft er geen meer.

Ceysens

Mijnheer de minister, daarom richt ik me vandaag tot u. Hoe kunt u als minister samen met de gouverneur, de voorzitter van het OCMW en de burgemeester uit die impasse geraken ?

De overdracht is nu vernietigd. Men zou dus op een van de volgende vergaderingen van het OCMW een nieuwe overdracht kunnen doen. Daarom acht ik het aangewezen dat we benadrukken dat overdrachten vooralsnog – zonder wettelijk kader – niet kunnen. Het federale parlement moet zorgen voor dat wettelijk kader. Wij hebben daaromtrent overigens een wetsvoorstel ingediend.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mevrouw Ceysens, uw vraag gaat over een betwiste overdracht van het OCMW-rusthuis van Wingene aan een bestaand privé-rusthuis, zijnde de VZW Sint-Anna Wingene.

Op 31 juli 1998 schorste de Raad van State voornoemde overdracht op grond van het feit dat het afstoten van een rusthuis niet kan als blijkt dat er nood is aan zo'n instelling. De Raad van State voegde eraan toe dat het eventueel samenwerken met een privé-partner door het OCMW wel tot de mogelijkheden behoort. De Vlaamse regering was geen partij in dit geschil en is dat op dit moment overigens nog steeds niet. Het gevolg van dit arrest was dat de uitvoering van de bestreden beslissing van de OCMW-raad van Wingene juridisch werd opgeschort tot op het ogenblik dat de Raad van State ten gronde een beslissing zou nemen.

Mevrouw Ceysens, minister Vogels heeft u reeds op 26 oktober van dit jaar over het inhoudelijke aspect van dit dossier, wat tot haar bevoegdheid behoort, een antwoord verstrekt. Zij heeft u toen onder meer meegedeeld dat zij een eventueel optreden van de Vlaamse regering in het belang van de bewoners en van het personeel van het rusthuis niet wenselijk achtte.

Op 26 september van dit jaar heeft de Raad van State de beslissing van de OCMW-raad van Wingene vernietigd, doch enkel om procedurerechten. Het ging met name om het feit dat de OCMW-raadsleden niet de volgens de wet voorziene mogelijkheid hebben gehad om het dossier in te kijken. Over de grond van de zaak heeft de Raad van State zich niet meer uitgesproken.

Juridisch gezien kan men dus nog wel van een OCMW-rusthuis spreken, dat zich de facto echter in een soort van privé-uitbating bevindt. Ik was echt verbijsterd toen ik van dit alles op de hoogte werd gebracht. Het is een quasi-onmogelijk verhaal. Deze situatie kan dan ook niet blijven voortduren. De OCMW-raad van Wingene dient zich nu binnen een redelijke termijn opnieuw te beraden over dit dossier. In principe zou het OCMW hetzelfde dossier opnieuw kunnen voorleggen. Juridisch gezien is het ondertussen inderdaad zo dat de vorige toestand herleeft : geen overdracht, personeel terug naar het OCMW.

U vraagt ten slotte of ik in dat geval de overdracht zal goedkeuren. Ik kan mijn toezicht uiteraard pas uitoefenen op het moment dat er een dossier is. De bal ligt momenteel dus in het kamp van het OCMW van Wingene. Dat moet vrij snel een beslissing nemen. Ik besef natuurlijk wel dat er een uittredend bestuur is en dat er een nieuwe OCMW-raad moet worden gevormd. Daarom kan er misschien nog enig respijt worden gegeven. Indien het OCMW van Wingene echter nalaat een standpunt met betrekking tot dit dossier te verwoorden, zal ik het desbetreffende bestuur tot de orde roepen. De huidige toestand kan en mag niet blijven duren.

Ik zal gouverneur Breyne vragen mij op korte termijn een volledig rapport te bezorgen in verband met dit dossier. Ik heb immers het gevoel dat hier dingen zijn gebeurd die niet kunnen. Ik vraag ook aan directeur-generaal Guido Decoster van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden om dit dossier in overleg met gouverneur Breyne te behartigen en het aan mij voor te leggen. Wat het inhoudelijk aspect betreft, zal ik uiteraard ook overleg plegen met minister Vogels.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de minister, ik dank u dat u dit dossier ter harte wilt nemen. Het wordt inderdaad hoog tijd dat men eens gaat kijken wat daar allemaal is gebeurd.

Ik wil toch ook zeggen dat ik grote bewondering heb voor twee OCMW-raadsleden die bereid zijn om te vechten voor de zaken waar de bevolking van Wingene recht op heeft en voor de geldende rechtswaARBorgen in dit land. Deze moedige OCMW-raadsleden worden met de dag moedelozer. Ik ben dan ook zeer blij dat ik hen zal kunnen

Ceysens

melden dat het hogere beleidsniveau nu zal toezien op wat er daar precies allemaal gebeurt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.20 uur.*
